Skatte-strafflagen

Fri bil.

Ansvar hade yrkats å disp. J. R. Holm, Sthlm, jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration. Holm hade i sin i Stockhom i februari 1951 avlämnade allmänna självdeklaration av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift ägnad att leda till för låg skatt, i det han uraktlåtit att upptaga förmånen av fri bil, som han under inkomståret 1950 åtnjutit i sin anställning hos Eskil Holms sterbhus med firma Eskil Holms Konstförlag. Då förmånen lägst torde böra uppskattas till ett värde av 2.000 kronor hade Holm därigenom undandragit det allmänna utskylder till ett sammanlagt belopp av 1.100 kronor.

Holm vitsordade, att han år 1951 avgivit självdeklaration ävensom att han år 1950 haft förmån av fri bil samt att han underlåtit att i deklarationen uppgiva sagda förmån, vilken förmån haft ett värde av 2.000 kronor, men bestred åtalet under påstående, att den oaktsamhet han låtit komma sig till last icke kunde anses såsom grov.

Holm anförde tillika, att det icke gått upp för honom, att en förmån av ifrågavarande slag skulle upptagas såsom inkomst.

Rådhusrätten fann, att Holm gjort sig skyldig till grov oaktsamhet.

Det belopp, som skulle läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgjorde 1.100 kronor.

Rådhusrätten dömde Holm jämlikt det av åklagaren åberopade lagrummet för vårdslös deklaration att till Kronan böta trehundra kronor.

Traktamentsersättning.

Åklagaren yrkade ansvar å reseassistenten C. R. Bergendahl jämlikt 1 § för falskdeklaration och anförde: B. har i sin år 1951 avgivna deklaration uppsåtligen underlåtit att upptaga ett belopp om 6.040 kr., vilket han av arbetsgivaren uppburit såsom rese- och traktamentsersättning, och i stället yrkat avdrag för traktamenten med 3.150 kr. B:s förfarande härutinnan har varit ägnat att leda till för låg skatt för honom.

I andra hand yrkade åklagaren ansvar jämlikt 2 § för vårdslös deklaration under påstående, att B. i varje fall handlat av grov oaktsamhet.

B. bestred åtalet och anförde: År 1951 uppbar han i sin anställning kontant lön med 7.180 kr. samt åtnjöt därjämte 6.040 kr. i rese- och traktamentsersättning. Av sistnämnda belopp avsåg 3.940 kr. bensin och hotellkostnader samt återstående 2.100 kr. matersättning under 210 dagar, beräknad efter 10 kr./dag. Då matkostnaderna emellertid uppgick till ytterligare 15 kr./dag eller sålunda under 210 dagar till ytterligare 3.150 kr., underlät han att i deklarationen upptaga beloppet 6.040 kr., varjämte han yrkade avdrag med 3.150 kr. avseende dagtraktamenten under 210 dagar à 15 kr./dag. Han medgåve att han därigenom förfarit oaktsamt, men han kunde icke medge, att han handlat uppsåtligen eller gjort sig skyldig till grov oaktsamhet.

Rätten fann omständigheterna i målet ge vid handen, att B. upprättat deklarationen på sätt som skett i avsikt att inge

Open access från www.skattenytt.se, 2025-04-25 18:31:20

Skattefrågor

Dödsbos beskattning

Från flera håll har den frågan rests huruvida icke oskiftade dödsbon, vilka bibehållits oskiftade allenast för att bereda dödsbodelägarna skattelindring, borde i beskattningshänseende anses såsom skiftade och beskattning i följd därav ske av dödsbodelägarna.

Svar: Vid taxering för inkomst och förmögenhet utgör oskiftat dödsbo ett skattesubjekt. Skatterätten följer i detta hänseende de civilrättsliga bestämmelserna rörande dödsbo. Endast i ett undantagsfall skall beskattning ske hos dödsbodelägarna, nämligen om fråga är om oskiftat dödsbo efter person, som vid sitt frånfälle icke var bosatt här i landet, samt dödsbodelägarna i Sverige erhåller utdelning från dödsboet av inkomst som icke blir föremål för beskattning här i riket hos dödsboet.

Antecknas må att lagen om boutredning och arvskifte innehåller särskilda regler för sammanlevnad i oskiftat dödsbo. Anledningen till att dödsbo icke upplöses kan variera och i många fall framstå såsom i hög grad legitim. Man kan bara tänka på sådana fall, där de efterlevande för sin försörjning äro beroende av att dödsboets tillgångar hållas samman.

Det skulle säkerligen icke låta sig göra, att genom någon bestämmelse söka draga en gräns emellan sådana situationer, där ur skattesynpunkt ett uppskov med skifte kan anses lojalt, och sådana fall, där uppskovet icke skulle anses lojalt. Under alla omständigheter skulle en sådan reglering bliva till ytterlighet svår att tillämpa.

När är investering gjord?

En lastbilägare utbytte en lastbil år 1952 mot en mellanskillnad av 17.000 kronor, av vilket sistnämnda belopp han erlade 4.000 kronor år 1952. När skall investeringen anses gjord och till vilket belopp?

Svar: Enligt 6 och 7 §§ KF om investeringsavgift skall investeringen anses gjord år 1952 och avgift skall utgå på ett belopp av 17.000 kronor (härvid bortses från grundavdraget). Skälet till att investeringen skall anses gjord år 1952 är att bilen utgör inventarium i förvärvskällan rörelse. Det skulle vara stridande mot bokföringsmässig redovisning om bilen icke skulle upptagas såsom tillgång i räkenskaperna för år 1952.

Avgiftspliktig investering

För att en åkerirörelse skall kunna stå sig i konkurrensen ha innehavarna år 1952 måst utbyta sina två bensindrivna lastbilar mot dieseldrivna. Som mellanskillnad skall erläggas ett belopp av c:a 40.000 kronor, vilket belopp skall avbetalas under en följd av år. Skola innehavarna utöver sina dryga

---

taxeringsmyndigheterna den uppfattningen, att han icke av arbetsgivaren uppburit något som helst dagtraktamente, och var förty förvunnen till ansvar för falskdeklaration. Det belopp, som skulle läggas till grund för bestämmande av böter utgjorde 857:60 kr.

Rätten dömde B. jämlikt 1 § för falskdeklaration att böta 2.000 kr.

Open access från www.skattenytt.se, 2025-04-25 18:31:20